

4.1.09

מד"ר 1 – שיעור 10

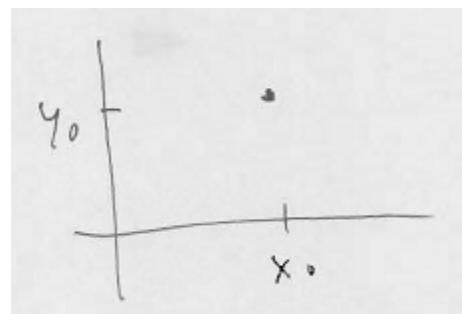
היום אנו ממשיכים עם בעית קושי למשוואת מסדר ראשון. בשיעור שעבר למדנו שהפתרון שמווגדר בקן (הקן האינטגרלי), ואם תנאים מסוימים ניתן להמשיך את הפתרון.

נראה למשוואת לינארית ניתן להמשיך פתרון לכל הציר.

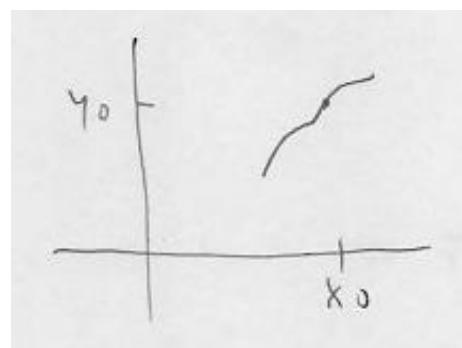
כמיטב המסורת, תחילת שוב נראה את בעית קושי:

$$\begin{cases} (1) \quad y' = f(x, y) \\ (2) \quad y(x_0) = y_0 \end{cases}$$

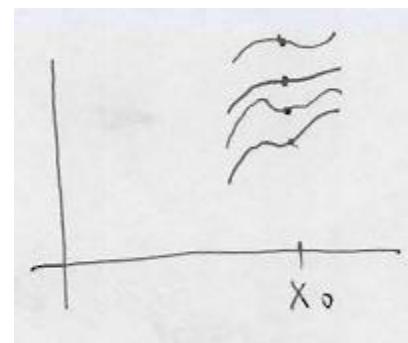
אנו מדברים עם פתרון פרטי תמיד (כהוא עובר בנקודה (x_0, y_0)). מבחינה גרפית, אנו מדברים על כך שיש לנו נקודת:

ואנו בונים פתרון שעובר בנקודה בסביבה כלשהיא שלה:

בהרבה שאלות מבקשים לתת פתרון כללי? מה הקשר בין הפתרון הפרטי הכללי? כל פעם שנבחר נקודת נקבל פתרון פרטי אחר:

ואז יש לנו קבוצה של פתרונות (הם הכלליים). אם נשאר את 0 כמו שהוא (אפשר להתייחס אליו כקבוע שרירותי), נקבל את הפתרון הכללי.

משוואות ליניאריות

הצורה הכללית:

$$\begin{cases} (3) \quad y' = p(x)y + q(x) \\ (4) \quad y(x_0) = y_0 \end{cases}$$

(מעט שונה מהצורה שאז הצגנו בהגדלה, זה יותר נכון כי זה יותר דומה לבועית קושי).
תחיליה נזכר איך פתרים:

$$y' + p(x)y = q(x) \Rightarrow y = C(x) \cdot e^{-\int p(x) dx}$$

אבל אנחנו נראה איך אפשר גם בלי לפטור, להראות שהפתרון קיים.
זה יהיה לנו טוב כי אז נכיר גם משוואות שאנו לא יודעים לפטור ונוכל להגיד עליו שיש להן פתרון. (מסדרים גבוהים יותר למשל)

טענה
נניח ש- (x_0, y_0) הן פונקציות רציפות בכל הציג (לאו דווקא חסומות). אז קיים פתרון למשוואת (3) עם תנאי התחילת (4) והפתרון הזה מוגדר על כל הציג.

כלומר אפשר להמשיך את הפתרון של המשוואת הליניארית (ambil קשור מאיזה נקודה אנו מתחילה) לכל היותר.

הוכחה:
יש לנו x שרירותי. מתסכלים על: $x_0 < x < a - \alpha$.
תחיליה נבדוק שהפונקציה $y = C(x) \cdot e^{-\int p(x) dx}$ מקיימת תנאי לפיש'ץ עבורו:

$$\begin{aligned} -a < x - x_0 < a \\ -\infty < y < \infty \end{aligned}$$

הערה: בשיעורים הקודמים הוכחנו קיום ויחidot לבועית קושי במלבן.פה יש לנו פס (y לא חסום). לכן נוכחה הכלל שוב מחדש.
שיעור עבור המקרה הפרטיזה זהה. שיעור הבא נעשה זאת כלל.

$$\begin{aligned} |f(x, y + \Delta y) - f(x, y)| &= |\rho(x)(y + \Delta y) - \rho(x)y| = |\rho(x)\Delta y| \leq \\ &\leq \max_{|x-x_0|<a} |\rho(x)| \cdot \Delta y = L_a \cdot |\Delta y| \end{aligned}$$

از נבדוק זאת:

כלומר עבור α נתון התנאי מתקיים. (נשים לב שההתוצאה שיוצאה לא תלולה ב- y)

נומן $(x)y + q(x)y = p(x)y + q(x)f$. אנו טוענים שאיטרציות פיקרד מוגדרות עבורו:
($-a < y < \infty$ [הקטע הוא $-\infty < y < \infty$]).
נראה זאת:

איטרציה ראשונה:

$$\psi_0 = \psi_0$$

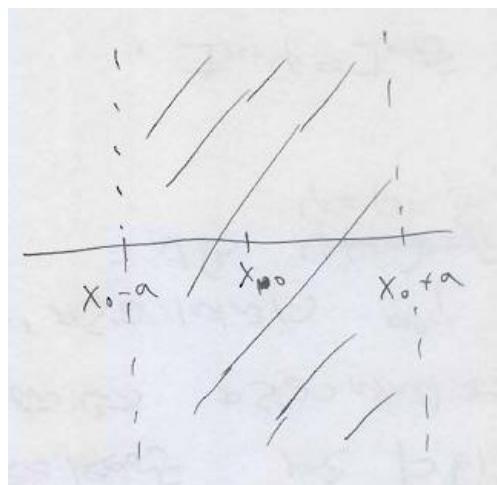
היא כמובן מוגדרת בתחום.

שנייה:

$$\psi_1(x) = \psi_0 + \int_{x_0}^x f(s, \psi_0(s)) ds$$

הערה לגבי כל ההוכחה זו: אם נשתמש ישיר במשפט שכבר הוכחנו (בו הראיינו שהאיטרציות לא יוצאות מתחום) נקבל שהתחום תלוי במקסימום של הפונ' ולכן לא נשתמש בו. ההבדל הוא שם היה תחום מלכני וכאן התחום הוא פס (כלומר y לא חסום). מסיבה זו, גם לא יופיע כאן (בניגוד להוכחה הקודמת) הקבוע המיסטי M/b . (פה זה יהיה מוגדר לכל x שהוא במרחב \mathbb{R} עד כדי 2)

הפונ' באינטגרל קיימת לכל x בין $a - \alpha$ ו- $a + \alpha$:

ולכן האיטרציה לא יוצאה מתחום ההגדרה.
השלישית: כנ"ל.

$$\psi_2(x) = \psi_0 + \int_{x_0}^x f(s, \psi_1(s)) ds$$

(כלומר ברור באינדוקציה שכל האיטרציות לא יוצאות מתחום [למעשה הן לא ממש יכולות לצאת מתחום כמו במקרה המלבני, כי y לא חסום, אז הכוונה היא שהן מוגדרות])

$$\forall n \forall x \in |x - x_0| < \alpha$$

از כל האיטרציות מוגדרות:

$$\psi_n(x) \xrightarrow{?} (\infty)$$

השאלה היא האם פ' של x מתכנסות لأن שהוא:

בפרק הדיסקלינו על הטו:

$$\sum [\psi_{n+1}(x) - \psi_n(x)]$$

והערכתה שלנו לאיבר הטור הייתה:

$$|\varphi_{n+1}(x) - \varphi_n(x)| \leq \frac{(L \cdot \infty)^n}{n!} \cdot c$$

ואז הטור הזה מתכנס, כלומר קיימים הגבול: (ואנו מסמנים אותו בפ' של x)

$$\exists \lim_{n \rightarrow \infty} \varphi_n(x) = \varphi(x)$$

מכיוון שהוא לכל x אז יש פתרון לכל הציר.

טוב, אז נעצור כאן. חסר לנו עוד להוכיח שהוא באמת מתכנס לפתרון, ושהוא ייחיד (הוכחות מאוד דומות להוכחה במקרה המלבני). ב- 2 השיעורים הבאים (בעיקר השני מביניהם) נוכיח את זה בצורה מסודרת.

דוגמה

המשוואת:

$$y' = x^2 y$$

שעבורה הפתרון (שקיים עבור כל התחום):

$$\frac{y'}{y} = x^2 \Rightarrow y = C \cdot e^{\frac{x^3}{3}}$$

וכעת נעבור לנושא חדש: יציבות של פתרון.

יציבות של פתרון

יציבות זה מושג רחוב. למה אנחנו צריכים את זה? ויציבות לפי מה?

אם יש לנו בעיה פיזיקלית אז בתנאי ההתחלתה תמיד שגיאה.
לדוגמא יש את הבעיה:

$$\begin{cases} 1: y' = f(x, y) \\ 2: y(0) = y_0 \end{cases}$$

ועולא השאלה האם כאשר משנים את y מעט (כי הוא מגע מניסויים) הפתרון משתנה מעט?
זו היא יציבות ביחס לתנאי ההתחלתה.

אפשר לשאול את זה בצורה הבאה:
נניח שיש לנו את המשוואה:

$$\begin{cases} 1': y' = f(x, y) \\ 2': y(0) = y_{0,\varepsilon} \end{cases} \quad \left(|y_{0,\varepsilon} - y_0| < \varepsilon \right)$$

השאלה היא האם:

$$|y(x) - y_\varepsilon(x)| \xrightarrow[\varepsilon \rightarrow 0]{} 0$$

$$(1', 2' - \text{ר'} \text{ או } y(x))$$

ביחס לעוד מה אפשר לבקש יציבות? אפשר ביחס לאגד ימין, כלומר כאשר f משתנה קצת:

$$|f_\varepsilon(x, y) - f(x, y)| \xrightarrow{\varepsilon} 0$$

אוнач נתחיל להתעסק עם יציבות לפי תנאי ההתחלתה, ובסוף השיעור נראה יציבות לפי f .

דוגמה (לייכות לפי תנאי התחלתה)

$$\begin{aligned} \left\{ \begin{array}{l} y' = y \\ y(0) = y_0 \end{array} \right. & \quad \left\{ \begin{array}{l} y' = y \\ y(0) = y_0 + \varepsilon \end{array} \right. \\ y = y_0 e^x & y_\varepsilon(x) = (y_0 + \varepsilon) \cdot e^x = y(x) + \varepsilon \cdot e^x \end{aligned}$$

از הפתרון הזה יציב הצורה לוקלית (כלומר בקטע חסום), והוא לא יציב על כל הציר.
הפתרון שלנו עולה ולכן גם לא נצפה לציבות גלובלית.
יש גם מושג שנקרא יציבות יחסית, כלומר יציבות ביחס לפתרון, ופתרון זהה הוא יציב יחסית:

$$\frac{y_\varepsilon - y}{y} = \frac{\varepsilon}{y_0} \rightarrow 0$$

אך אנחנו לא נכנסים לזה.

از באופן כללי התשובה היא שיש יציבות לוקלית (כאשר יש לנו את התנאים על f של רציפות וליפשיין לפי y). (המשפט הזה כאילו היה ספויילר). ננסח זאת בצורה מסודרת ונוכיח זאת.

משפט

אם $(y, x) f$ רציפה במלבן:

$$R_0 = \begin{cases} |x - x_0| \leq h \\ |y - y_0| \leq \delta \end{cases}$$

קיים מילון $\frac{f}{\delta}$ רציפה במלבן (כלומר מתקיים תנאי ליפשיין),

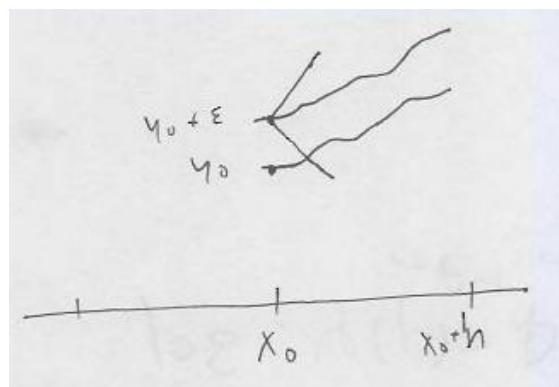
כך: קיימים h מספיק קטן כך ש: $|y - y_0| \leq h \Rightarrow |f(y) - f(y_0)| \leq \delta$.

זה לגבי יציבות ביחס לתנאי התחלתה (כלומר אותו f ותנאי התחלתה שונה עד כדי אפסיילון)

הוכחה:

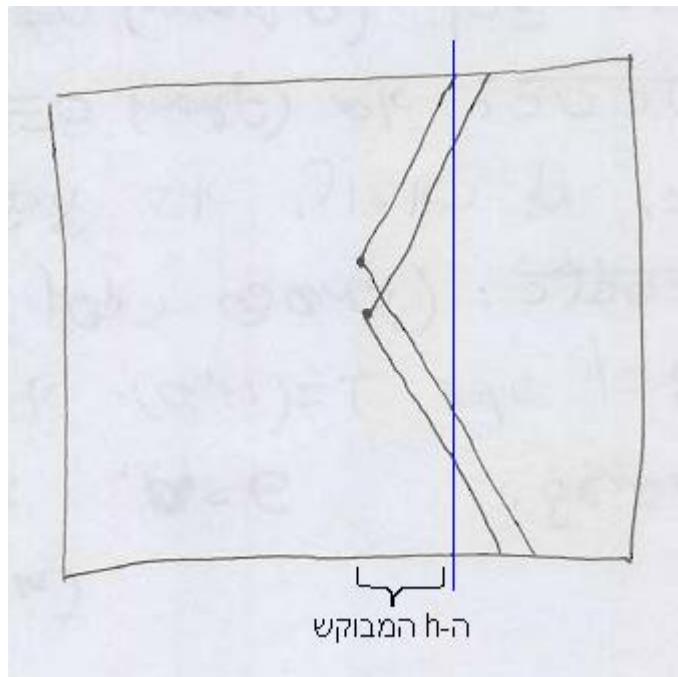
1. קיימים h , כך שלכל אפסיילון [שקטן ממספר מסוים – אפסיילון] קיימים פתרון $y_\varepsilon(x)$ בקטע

شرطוט: $|x - x_0| \leq h$

זה לפि משפט על קיום ויחידות של בעית קושי.
נראה זאת תחילה בצורה גרפית ולאחר מכן אלגברית. גרפית:

הנקודה באמצע היא:
 (x_0, y_0)
 והנקודה מעלה היא:
 $(x_0, y_0 + \epsilon_{00})$
 ברור כי לנקודות $(x_0, y_0 + \epsilon_{00})$, $\epsilon_{00} < \epsilon_0$, קיימן פתרון
 עבור ה- h זהה.

כשאפסו ϵ_0 שואף לאפס הקטע שואף לקטע המקורי.

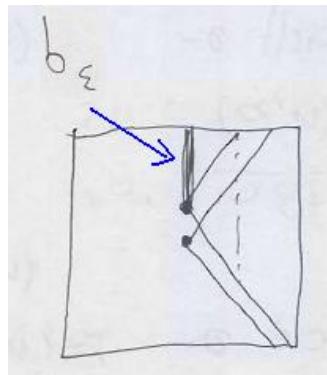
$$|x - x_0| \leq \min\left\{a, \frac{b_\epsilon}{m}\right\}$$

(x_0) מוגדר בקטע של x :

כאשר:

$$b = \max |y - y_0|$$

$$b_\epsilon = \max |y - y_0 - \epsilon|$$

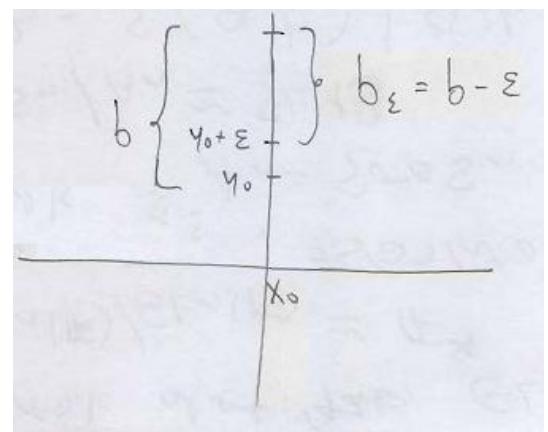

כלומר קטע יותר קטן מהקטע המקורי, אך כשאפסו ϵ_0 שואף לאפס הוא מתקרב לקטע המקורי. לגבי y , הוא בתחום זהה:

$$|y - (y_0 + \epsilon)| \leq b - \epsilon$$

$$|y - y_0| \leq b - 2\epsilon$$

از الشرط ש $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ כזה:

3

$$\forall \varepsilon < \varepsilon_0 \quad h_\varepsilon = \min \left\{ a, \frac{b-\varepsilon}{m} \right\} \geq \min \left\{ a, \frac{b-\varepsilon_0}{m} \right\}$$

2. קיימ $h < 0$ כך ש: $|y - y_0| < h$ עבור הוכחה:

$$y(x) = y_0 + \int_{x_0}^x f(s, y(s)) ds$$

$$y_\varepsilon(x) = y_0 + \varepsilon + \int_{x_0}^x f(s, y_\varepsilon(s)) ds$$

נניח ש: $h < |x - x_0|$ ונסתכל על ההפרש:

$$y_\varepsilon(x) - y(x) = \varepsilon + \int_{x_0}^x [f(s, y_\varepsilon(s)) - f(s, y(s))] ds$$

$$|y_\varepsilon(x) - y(x)| \leq \varepsilon + \left| \int_{x_0}^x |f(s, y_\varepsilon(s)) - f(s, y(s))| ds \right| \leq$$

$$\leq \varepsilon + L \left| \int_{x_0}^x |y_\varepsilon(s) - y(s)| ds \right| \leq \varepsilon + L \cdot h_0 \cdot \max_{[x_0-h_0, x_0+h_0]} |y_\varepsilon(s) - y(s)|$$

התוצאה נכונה לכל x (שבמרחב $h \neq 0$), ובפרט עבור x שונה. מקבלים ש:

$$\max_{|x-x_0| \leq h} |y_\varepsilon - y| \leq \varepsilon + L h_0 \cdot \max_{|x-x_0| \leq h} |y_\varepsilon - y|$$

נסמן את ההפרש ונפתח:

$$m_\varepsilon = \max_{|x-x_0| \leq h} |y_\varepsilon(x) - y(x)|$$

$$m_\varepsilon \leq \varepsilon + m_\varepsilon \cdot L \cdot h_0$$

$$m_\varepsilon (1 - L \cdot h_0) \leq \varepsilon$$

ובכך נקבע: $h_0 = \frac{1}{2L}$, כלומר נבחר $L h_0 = \frac{1}{2}$ וכעת נבחר לדוגמא

$$\frac{1}{2}m_\varepsilon \leq \varepsilon \Rightarrow m_\varepsilon \leq 2\varepsilon$$

על זה מובוסת ההוכחה של יציבות. כלומר ההפרש שואף לאפס כאשר אפסילון שואף לאפס.

מ.ש.ל

כלומר מזה שتناן ההתלה רחוק עד אפסילון, יצא לנו שכל הפונ' רחוקה עד כדי 2^*אפסילון (עבור δ מסוים).

$$|\gamma_\varepsilon(x_0) - \gamma(x_0)| < \varepsilon$$

$$\Leftrightarrow |\gamma_\varepsilon(x) - \gamma(x)| < 2\varepsilon$$

כלומר:

$$\gamma_\varepsilon(x_0) \rightarrow \gamma(x_0) \Rightarrow \gamma_\varepsilon(x) \rightarrow \gamma(x)$$

יציבות לפ' f

כלומר אם יש לנו את המשוואות:

$$\begin{cases} y' = f(x, y) \\ y(x_0) = y_0 \end{cases} \quad \begin{cases} y_\varepsilon' = F_\varepsilon(x, y) \\ y_\varepsilon(x_0) = y_0 \end{cases}$$

$y_\varepsilon(x) \xrightarrow{\varepsilon \rightarrow 0} y(x)$ במידה שווה במלבן R אז **המשפט: אם**

להוכיח נעשה דבר דומה, נסתכל על ההפרש:

$$y_\varepsilon(x) - y(x) = \int_{x_0}^x [F_\varepsilon(s, y_\varepsilon) - f(s, y)] ds$$

צריך כמו קודם להזכיר את ההפרש, אך לפישט איננו עבד כאן כי הפונקציות שונות.
לכן נוסיף ונפחית זאת זה.

ועכשיו נוכל להשתמש בלי פישט.

כעת נסתכל על ההפרש בערך מוחלט (ונסמן אותו):

$$\max_{\mathcal{M}_\varepsilon} |y_\varepsilon(x) - y(x)| \leq L h_0 \cdot \max_{\mathcal{M}} |y_\varepsilon - y| + \left| \int_{x_0}^x [f(s, y) - F_\varepsilon(s, y)] ds \right|$$

הוא קטן בגלל ההנחה על f, כלומר הוא:
 $\leq \varepsilon h_0$.

ונקבל:

$$M_\varepsilon \leq L h_0 M_\varepsilon + \varepsilon h_0 \Rightarrow M_\varepsilon \leq 2\varepsilon h_0$$

נבחר 0 < ε ש

וקיבלנו שההפרש שווה לאפס כאשר אפסילון שווה לאפס.